

Mijn inburgeringscursus op Texel door de ouderen van Durp (De Cocksdorp)

Mijn diploma op zak, kwam ik als 21-jarige Belg op Texel, om mijn leven te gaan delen met mijn vakantieliefde Martin.

Hij woonde in De Cocksdorp, dicht bij de dijk. Leuk huisje met een behoorlijke tuin.

Al snel had ik bedacht dat ik daar wel een moestuin in wilde beginnen. Martin heeft een hele dag gespit, het bleek een oude kolk te zijn waar vroeger allerlei soorten puin in werden gedumpt, die later keurig was bedekt met aarde en gras.

Afijn, na veel zweten in de zomerzon, was de tuin omgespit.

De bovenbuurman, Kees Zuidema, had alles gadeslagen met een verrekijker.

Werelds interessant natuurlijk, wat er allemaal uit die kolk tevoorschijn kwam - en niet als laatste - het meisje van Martin moest worden gekeurd.

Omdat het al zomer was, had ik niet zoveel keuze, wat te zaaien groenten betreft.

Maar...ik ben gek op sla en rauwkost...dus het was logisch met komkommers te beginnen.

In de keuken, op de vensterbank zaadjes laten kiemen. Het lukte wonderwel, wat was ik trots. Ik was er ook wel achtergekomen dat het op Texel niet ALTIJD mooi weer is. Ik besloot zelf een kas in mekaar te flansen.

Hout gejut...want jah, zo doet men dat op Texel, plastic gekocht bij de coöperatie

(nu Welkoop) en toen de tuin in. De hele middag was ik aan het timmeren en knutselen, onder het toeziend oog van de bovenbuurman, nog steeds met verrekijker. Uiteindelijk kwam er ook geluid vanaf het balkon.

'Hallo Belgisch wijfie, wat ben je toch allemaal aan het doen???'

Ik, apetrots op mijn bouwwerk: 'ik heb een kas gebouwd en ga er komkommers in verbouwen.'

'Oh,' zei buurman Kees, 'ga je voor de rest ook nog groenten zetten?'

Ik: 'jaha, in het voorjaar, hè.'

'Nou', zei buurman Kees, 'als je ooit hulp nodig hebt, de volkstuintjes liggen net achter jullie heg, we kunnen je altijd helpen. Wij oude mannen hebben toch niets anders meer te doen.'

Ik bedankte hem voor het aanbod, zette mijn komkommerplantjes in het kastje, bewaterde de kas en ging die avond zeer voldaan naar bed.

De volgende morgen ging ik natuurlijk even bij de plantjes kijken of ze nog meer water behoeften. En wat schetst mijn verbazing...in de kas lagen 3 joekels van komkommers.

Ineens hoorde ik vanachter de heg en vanaf het balkon uitbundig lachen.

De oude mannetjes van Cocksdorp hadden zich verzameld om een grapje met mij uit te halen. We hebben er allemaal smakelijk om gelachen...Ik was gelijk ingeburgerd, geen cursus voor nodig. Als je wordt geaccepteerd door de ouderen komt de rest ook wel goed. En dat is zo. Ondertussen woon ik al 25 jaar met veel plezier op Texel.

Buurman Kees is ons jammer genoeg ontvallen, maar ik denk nog heel vaak aan hem. Hij heeft er voor gezorgd dat ik me erg welkom voelde in De Cocksdorp.

*Annemieke Van der Werve
Eierland
Maart 2012*